ਸਰਨਪਾਲ ਕੌਰ ਆਨੰਦ
ਬਨਾਮ
ਪ੍ਰਦੂਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਧੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2573 ਦਾ 2022)
ਮਾਰਚ 28, 2022

[ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ, 1908: ਆਰ. ਸੱਤਵੀਂ ਰੂਲ: 11(ਡੀ), ਆਰ: ਬਾਰਾਂਵੀਂ ਰੂਲ: 6 – ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ – ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ – ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁੱਦਾਈ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 9-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 9 ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਾਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਹਨ; ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਦੇਰ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ 23.08.1969 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 12.10.1995 ਨੂੰ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ/ਨਿਰਮਾਣ/ਜੋੜ/ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ – ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਦੋ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਆਰ: ਸੱਤਵੀਂ ਰੂਲ: 17 ਅਧੀਨ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੋਧ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਦਾ-ਕੀ ਇਕਲੌਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰ: ਚੌਦਵੀਂ ਰੂਲ: 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਆਰ: ਸੱਤਵੀਂ ਰੂਲ: 11(ਡੀ) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ; ਕੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰ: ਬਾਰਾਂਵੀਂ ਰੂਲ: 6 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਕਲੌਤੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਕੀ ਇਕਲੌਤੇ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਦਾਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਸੀ, ਦੋ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਏ ਦੇ ਅੰਤਰ ਕਾਰਨ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਕੋਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਿਆਂ,
ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ:

ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ:

1.1 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਡੈਮਰਰ' ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੈੱਟ ਅੱਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਲੀਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਮੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। [ਪੈਰਾ 8]

1.2 ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 58 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਟੀਕਲ 56 ਅਤੇ 57 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 58 ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਵੈਧ ਹੈ, 27 ਮਾਰਚ 2012 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ 42 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10]

1.3 ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਟਾਈਟਲ ਆਧਾਰਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਦੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) (ਬੀ) ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਨ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 13]

1.4 ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸਬੰਧੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਾਦੀ ਅੰਤਤਃ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਜਸਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਜਾਂ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਸਮੇਤ ਪਿਛਲੇ ਤੱਥਾਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਡੀ) ਜਾਂ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਚਾਲਾਕ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੀਕਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਾਈ ਤੇ ਕਸ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨਾਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਚਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 41]

1.5 ਪਰਚਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੁਕਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ ਅਤੇ ਅਨਜ ਮਨਸ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਤੇ ਐਚ.ਕੇ. ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਹੁਣ ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਐਚ.ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਰਾਰ ਅਤੇ ਟੀ.ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਰਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਠੱਗੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਤਵ, ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਵਿਟੀਏਟਿਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨੁੱਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਚ.ਕੇ. ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਟੀ.ਕੇ. ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਰਾਰ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਚ.ਕੇ. ਅਤੇ ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਚੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਤੇ ਸਸਤਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਹੜਪਣਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਦੀ ਮਰਹੂਮ ਮਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਇਜਾਜ਼ਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਦੇਰ ਟੀ.ਕੇ. ਰਾਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲਕੀ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਮਿਊਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਆਦਿ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਹਨ, ਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਆਦਿ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਸੰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਮੁਕਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੇਸਨ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਰ ਸਾਲਾਨਾ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 15.9][125-A-F]

1.6 ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਹਨ ਜੋ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭ੍ਰਮ ਦੀ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਬੂਲਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਾਦੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ/ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ' ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ 'ਤਬਾਦਲਾ/ਵਿਕਰੀ'। ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ' ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਦਮਾ ਸੰਪਤੀ

1.7 ਪਰਚੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਸਵਰਗੀ HK ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਾਜਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪ-ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਚੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਅਸਪ□ਟ, ਭ੍ਰਾਮਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬਸ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਪਰਚੀ ਦਾ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਚੈੱਕ ਕਰਕੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 19]

1.8 ਪਰਚੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜਤਾ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ 1969 ਵਿੱਚ HK ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। TK ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ, HK ਅਤੇ TK ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 6 ਅਗਸਤ 2005 ਅਤੇ 24 ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। HS ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1974 ਵਿੱਚ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 1969 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 42 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, TK ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2008 ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਰ ਟੀਕੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ

ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਸੀ ਪਰ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਵਾਸਤਵਿਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਝਬੂਝ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਖੋਖਲੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਟੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਜੋ ਸਵੀਕ□ਤ ਅਤੇ 'ਸਵੀਕਾਰਿਆ' ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। [ਪੈਰਾ 20]

10 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਅਤੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਦੀਆਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਚੀ ਨਾਲ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਰਚੀ ਦੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਗਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਦੇਮੂਰਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰਚੀ ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਕਿ 2008 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਟੀ.ਕੇ. ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਦੀ ਨੇ, 2008 ਵਿੱਚ, ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਟੀ.ਕੇ. ਨੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 21, 22]

ਸੀਮਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17(1) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲੈਂਦਾ। ਸੀਮਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਸਮਾਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੇਰ ਟੀ.ਕੇ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਚੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਣਜਾਣਤਾ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 23]

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਦਾਵੇ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸੀ, ਉਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੁਦ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24]

ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਵਿਰੋਧੀ) :

1.1 ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਲੇਂਟੀਫ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਅਸਵੀਕ□ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲੰਤ-ਪਲੇਂਟੀਫ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਿਯਮਿਤ ਅਪੀਲ 'ਚ, ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ

ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ 'ਚ ਤੱਥ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰਾ, ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਆਪਸ 'ਚ ਖਾਸ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਤਿੰਨੋਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 9]

1.2 ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਅ) ਅਤੇ ਖੰਡ (ਦ) 'ਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਦ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਹੀ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਪੈਰਾਸ 11, 15]|137-ਜੀ; 140-ਡੀ]

1.3 ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਫਰੇਮਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਸੁਥਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਸਬ ਨਿਯਮ 2 ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ - (ਕ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ (ਖ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੜਿੱਕ ਨਾਲ। [ਪੈਰਾ 16]|140-E]

1.4 ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਿਦਾਂਤ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ ਜਾਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਲਾ ਜੁਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 20]|144-C-D]

1.5 ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਨੂੰ ਵੈਧ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਮੰਨਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 21]|144-D-E]

1.6 ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਲਾ ਜੁਲਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੁਦਾਇਆ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਰਗੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਦਾਇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਮੁਦਾਇ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਾਇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਦਾਇਆਂ ਜੋ ਐਚ.ਕੇ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸਨ, ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਥਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਏ ਚੁਕਾਈਆਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ। ਭਾਵੇਂ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਚਤੁਰ ਮਸਵਿਦਾਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ

ਧਾਰਾ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। [ਪੈਰਾ 26]

ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ, ਖਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰਾ, ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਪੈਰਾਮੀਟਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27]

ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਇਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (2020) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 557 : [2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 795; ਚੰਦਰ ਕਾਂਤਾ ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ (2008) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 117 : [2008] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 748; ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਟੀ. ਈਸ਼ਵਰ ਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2008) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 661 : [2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 39; ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 2020 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 482; ਸੱਤੀ ਪਰਦੇਸੀ ਸਮਾਧੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਸੰਕੁੰਤਲਾ (2015) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 574 : [2014] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 249; ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਐਂਡ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟੇਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ 2000 (4) ਆਰ.ਸੀ.ਆਰ. ਸਿਵਿਲ 89; ਹਿਮਾਨੀ ਅਲੋਇਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਟਾਟਾ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ 2011 (3) ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ ਕੇਸਜ਼ 721 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਖਤਰੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ (ਯੂ.ਓ.ਆਈ.) ਅਤੇ ਹੋਰ (2011) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 126 : [2011] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 299; ਕਰਮ ਕਪਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪਬਲਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2010) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 753 : [2010] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 422; ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਸਰੋਜ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 279 : [2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 661; ਟੀ. ਅਰਿਵੰਦਨਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸਤਿਆਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1977) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 467 : [1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 742; ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2003) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 557 : [2002] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 491; ਸੌਮਿਤਰਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 644; ਸ੍ਰੀਹਰੀ ਹਨੁਮਾਨਦਾਸ ਟੋਟਲਾ ਬਨਾਮ ਹੇਮੰਤ ਵਿਥਲ ਕਾਮਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (2021) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 99; ਰਮੇਸ਼ ਬੀ. ਦੇਸਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਪਿਨ ਵੈਦਿਆਲ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 638 : [2006] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 414; ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ 2000 (4) ਆਰ.ਸੀ.ਆਰ. ਸਿਵਿਲ 89; ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 993 : [1964] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 946; ਪੱਲਵ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 549 : [2001] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 387; ਪੀ. ਰਾਧਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 445 : [2018] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 143; ਮਦਨੂਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਮੂਰਤੀ ਬਨਾਮ ਸਈਦ ਜਲਾਲ (2017) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 174 : [2017] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 294; ਟੀ. ਅਰਿਵੰਦਨਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸਤਿਆਪਾਲ (1977) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 467 : [1977] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 654 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ।

[2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 795 ਪੈਰਾ 8 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2008] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 748 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 742 ਪੈਰਾ 20 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2006] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 414 ਪੈਰਾ 8 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2018] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 143 ਪੈਰਾ 11 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2017] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 294 ਪੈਰਾ 19 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[1977] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 654 ਪੈਰਾ 19 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ।

[2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 795 ਪੈਰਾ 19 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2008] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 39 ਪੈਰਾ 11 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2014] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 249 ਪੈਰਾ 17 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2011] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 299 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2010] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 422 ਪੈਰਾ 23 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 661 ਪੈਰਾ 23 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[1978] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 742 ਪੈਰਾ 25 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2002] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 491 ਪੈਰਾ 46 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2006] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 414 ਪੈਰਾ 18 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[1964] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 946 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[2001] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 387 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

[1977] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 654 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2573 ਆਫ 2022 ਚੰਧੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 25.04.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। RFA (OS) ਨੰਬਰ 54 ਦੇ 2015 ਵਿੱਚ।

ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦਿਨੇਸ਼ ਸੀ. ਪਾਂਡੇ, ਉਦਯਤੀਆ ਬੈਨਰਜੀ, ਪੀਯੂਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਦੁਸ਼ਿਆਂਤ ਦਾਹੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਤਿਆਗੀ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਅਰੁਣ ਕੇ. ਸਿਨਹਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਰਨਪਾਲ ਕੌਰ ਆਨੰਦ, ਮੁਦਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸੀ.ਐਸ. (ਓ.ਐਸ.) ਨੰਬਰ 873 ਦੇ 2012 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਮੰਗ ਕੀਤੀ: ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਨੰਬਰ 4-ਸੀ/7, ਨਿਊ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਵਰਗੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ; ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿ 23ਜੀ ਅਗਸਤ 1969 ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਨਕਲੀ, ਢੋਂਗ, ਅਯੋਗ, ਖਰਾਬ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਨੁੱਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ; ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿ 12ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ 1995 ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਕਲੀ, ਢੋਂਗ, ਅਯੋਗ, ਖਰਾਬ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਨੁੱਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਹੈ; ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ ਅਤੇ ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੌਦੋਕ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਨਾਮਜਦਾਂ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਅਸਾਈਨਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ/ਨਿਰਮਾਣ/ਜੋੜਨ/ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਮੇਸਨ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ।

3. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

"ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ?" 5. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ।

6. 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਪਲੇਂਟੀਫ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਲੇਂਟੀਫ ਵੱਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਲਈ,

ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

8. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਕੋਡ') ਦੇ ਆਰਡਰ VII'$_{SUPERSCRIPT}$ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਡੈਮਰਰ' 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈੱਟ ਅੱਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਲੀਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਾਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਣ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸਿਦਾਂਤ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ, ਪਸੰਦ ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਤੋਂ 24 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਾਧਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV3$_{SUPERSCRIPT}$ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ

"ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11- ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਰੱਦ - ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:— (ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;"2 ਦੇਖੋ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਵਿੱਚ ਰਮੇਸ਼ ਬੀ. ਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ ਬਿਪਿਨ ਵਡੀਲਾਲ ਮਹਿਤਾ & ਓਰਸ. (2006) 5 SCC 638.

3 ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ। — (2) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ —

(ਅ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ

(ਬ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ (ਅ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬ) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰੰਤੂ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ 'ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ' ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਇਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ5$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"51…ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 1 ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ। ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(1) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(2) ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

9. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ 23ਜੀ ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਸੀਕਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਿਵੰਗਤ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਾਹਤਾਂ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 23ਜੀ ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਸੀਕਾ ਨੂੰ ਨਕਲੀ, ਧੋਖਾ, ਅਯੋਗ, ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

10. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 586 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਆਰਟੀਕਲ 567 ਅਤੇ 578 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉੱਥੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 23ਜੀ ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਸੀਕਾ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਬ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਹੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਣਉੱਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਅਵੈਧ ਹੈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"17. ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਸਰ.—(1) ਜਿਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,—

(ਅ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬ) ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਡੀ) ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਜਾਂ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ…."

ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਲਈ ਸਮਾਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ। ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਦੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।9 ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਨਹੀਂ

ਕਰਦੀ, ਪਰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ (ਅ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17(1)(ਬ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਛੁਪਾਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਯ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਬਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11. ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਾਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਮੁਦਾਈ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਦਾਈ ਕੋਲ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਤੱਕ।

12. 'ਮਿਹਨਤ' ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਗਨ ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।[11]ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੰਦਰ ਕਾਂਤਾ ਬਾਂਸਲ ਬਨਾਮ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ,[12] ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 17 ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ 'ਮਿਹਨਤ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"16...ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਐਡਨ. 2006) ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਬਦ "ਮਿਹਨਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਯਤਨ। "ਮਿਹਨਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਯਤਨ ਦਿਖਾਉਣਾ। ਬਲੈਕਸ ਲਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (18ਵੀਂ ਐਡਨ.) ਅਨੁਸਾਰ, "ਮਿਹਨਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਯਤਨ, ਧਿਆਨ; ਸਾਵਧਾਨੀ; ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਵਸ਼ਯਕ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ..." ਸ਼ਬਦ 'ਮਿਹਨਤ' ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ 'ਉਚਿਤ' ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਪੇਕਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੇਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੁਰਾਗ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਕੀ ਮੁਦਾਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਦਾਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੋਣ।

13. ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਈ ਧਾਰਾ 17(1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਸ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਖੋਜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਧੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਮੁਰਰ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਛੋਟਕਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀ

ਹਨ, ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਛੋਟਕਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ(ਆਂ) ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਣ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦੱਸਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਰਿਕਾਰਡਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 4 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਂਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੋਟਕਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 'ਆਧਾਰ' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਹਿਲੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਛੋਟਕਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 2 'ਚ ਪਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਅੰਤਤਃ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਛੋਟਕਾਰਾ ਦੀ ਜਸਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਿਯੂਨਤਮ ਸੀਮਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਿਦ ਫਾਰਮੂਲੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ VII ਜਾਂ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਚਾਲਾਕ ਮਸੌਦਾਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XIII ਨਿਯਮ 615 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਲੇਂਟ 'ਚ ਪਲੇਂਟਿਫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵੀਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਚ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਮੁਰਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਾਟਰਟਾਈਟ ਵਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਨਾ

15. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗੇ:

15.1 ਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਭਰਾ, ਭੈਣ, ਅਤੇ ਦਿਵੰਗਤ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਹ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 23 ਸਤੰਬਰ 1974 ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ 2005 ਨੂੰ ਦਿਵੰਗਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ, ਦਿਵੰਗਤ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਪਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਦੀ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਵੀ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ, ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਮ ਰਤਨ ਤੋਂ 20 ਜਨਵਰੀ 1958 ਨੂੰ 83,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 17 ਫਰਵਰੀ 1958 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਦੀ ਬੇਨਾਮੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਖਰੀਦ ਸਮੇਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਕਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਹੇਠ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਯਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਕੇਵਲ ਦਿਖਾਵਟੀ ਅਤੇ ਬੇਨਾਮੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ।

15.2 ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਕ ਰਿਆਇਤ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸਨ, ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਕਈ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 24 ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ, ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਕ ਆਗਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸੀ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਗਿਆਤਮਕ ਉਪਯੋਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, (v) ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ। ਦੂਜਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੀਜਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ" ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, (vi) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਛੋਹ ਉੱਤੇ, ਦਾਅਵੇ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਰਥਕ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਬਿਨਾ ਵਿਚਾਰੇ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਾਅਵੇ ਵਾਲੀ ਮਿਸਲ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਖਰਾਬ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਹੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ (vii) ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਅਤੇ 2 ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਾਲੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ

15.3 ਮੁਦਈ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਇਰਾਨ ਵਿਖੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. 1 ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ।

15.4 ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੈਰਾ 8, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ: "

8. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ (i) ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, (ii) ਅਸਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ Sh. ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਾਲਕ ਸੀ, (iii) ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ; (iv) ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਏ ਸਿਰਫ ਇਜਾਜ਼ਤੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ। ਮੌਤ ਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, (v) ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਅੰਗ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਕਦੇ ਖਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ। ਦੂਜਾ ਉਸ ਨੇ ਸੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਤੀਜਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕੰਮ ਲਈ, (vi) ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮੁੱਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੱਚ ਟੋਨ 'ਤੇ, ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਹੈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ

ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਹੈ। ਨੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 'ਤੇ ਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਹੈ ਖਰਾਬ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਪੱਖ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ (vii) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ਾ ਜਦੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ/ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀ/ mesne / ਲਾਭ / ਨੁਕਸਾਨ. ਇਹ ਖਰਚੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹਨ ਖਾਲੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਹਰਜਾਨੇ/ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2।

15.5 ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 12, 13, 14 ਦੀ ਅਰਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

“12. ਕਿ ਮੁਦਾਇਆ ਨੇ ਹੁਣ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਗਲਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਾਇਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਹੜਪਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ। ਦਿਵੰਗਤ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਛਲ ਨਾਲ ਦਿਵੰਗਤ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਿਤੀ 23.08.1969 ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ/ਹਿੱਤ/ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ/ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਖਿਲਾਫੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ 90,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ 20,000/- ਰੁਪਏ ਅਗਾਊ ਵਜੋਂ ਅਤੇ 30,000/- ਰੁਪਏ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਅੱਗੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 40,000/- ਰੁਪਏ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਾ ਕੇਵਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚੰਦੋਖ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਬਣਾਏ ਗਏ ਨੇ ਨਕਲੀ, ਕਾਲਪਨਿਕ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਲੀਪਨ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਵੈਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ/ਹਿੱਤ/ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ/ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਆਧਾਰ ਪਰਵਾਨਗੀ/ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਾਇਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. ਜੋ ਕਿ 23.08.1969 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨਕਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 27.08.1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵੈਧ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਾਇਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ/ਹਿੱਤ/ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 04.04.1982 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਨਕਲੀ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨਕਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਇਆ। ਜੋ ਕਿ 23.08.1969 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨਕਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਲਈ 12.10.1995 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਲੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਰੁ. 4,00,000/- ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਰਾਸਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਖਾਲੀ, ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਮੁਦਾਇਆ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ

ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਰੈਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਇਹ ਉਲਲੇਖਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਇਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਐਮ. (ਮੁੱਖ) ਨੰਬਰ 982 ਦੇ 2004 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 24.07.2007 ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 5848 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 03.05.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਸੋਲਹ ਮਾਲਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 23.08.1969 ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 27.08.1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ ਉਕਤ ਨਕਲੀ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।"

15.6 ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 15 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 30 ਜਨਵਰੀ 1973 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2004 ਵਿੱਚ, ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਮਈ 2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1995 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੈ, ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੀ ਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ। ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਨਿਪਟਾ ਲਿਆ। ਅਨੁਚਛੇਦ 227 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29 ਸਤੰਬਰ 2008 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ/ਅਧਿਕਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਤੇਜ ਕੌਰ ਖਿਲਾਫ ਟਾਈਟਲ ਉੱਤੇ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲੇ ਸਨ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧੂਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਟਾਈਟਲ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੀ ਸੀ।

15.7 ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 19 ਤੋਂ 21 ਤੱਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 10 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਨੂੰ ਪਲੇਂਟਿਫ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 3 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਨੂੰ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਜੋਇੰਡਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਾਇਆ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2008; ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 4 ਨਵੰਬਰ 2008 ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੇ

“22. ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਸਮੇਤ ਮੁਦਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ, ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੇ ਸੌਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਮਰਹੂਮ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਾਇਆ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਮਰਹੂਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਦੇ ਵੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਕਥਿਤ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਜੋ 23.08.1969 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 27.08.1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਿਤੀ” 12.10.1995 ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਮਿਤੀ 30.05.2007 ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ/ਹਿੱਤ/ਟਾਈਟਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਜਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ/ਹਿੱਤ/ਟਾਈਟਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮਾਲਕ, ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

xx xx xx

33. ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 23.08.1969 ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 27.08.1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੁੜ 04.05.1982 ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੁੜ 12.10.1995 ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਸਵਰਗੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ 30.05.2007 ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 23.08.1969 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 27.08.1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ 10.10.2008, 24.10.2008 ਨੂੰ ਉੱਠੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ/ਹਿੱਤ/ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮਿਤੀ 15.10.2008 ਅਤੇ 04.11.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ...

ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 7950 ਦੀ 2014) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਦ ਦੇ ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:"ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ 27.02.2012 ਅਤੇ 29.02.2012/15.06.2012 ਨੂੰ ਉੱਠੀ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ/ਅਵੈਧ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ 12.10.1995 ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 23.08.1969 ਨੂੰ 27.08.1969 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪੜਚੋਲਾਂ/ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।" ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 23 ਤੋਂ 28 ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹੜਪਣ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਲਟੀਰੀਅਰ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਠੱਗੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਤਵ, ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ

ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਤੇਜ ਕੌਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਧੋਖਾਧੜੀ

16. 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ, 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2008 ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥ ਜਾਣ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮੁਦਾਈ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੰਦ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 90,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 20,000 ਰੁਪਏ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਅਗਾਊ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀਦਾਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਤਿਮਾਹੀ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਮੇਂ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

4. ਚੂੰਕਿ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵੰਗਤ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਦੋਕ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।" "9 (iii) ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਹਨ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਕਤਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।"

24 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

"3. ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾ (ਦਿਵੰਗਤ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ- ਨੋਟਿਸ ਨੰਬਰ/1) ਲਈ ਘਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਅਗਾਂਹ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 4-ਸੀ/7 ਨਿਊ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ 110 005 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ, ਨੋਟਿਸ ਨੰਬਰ.1 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ. ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਈਰਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੇ) ਦੇ ਵਿਵਿਧ ਵਪਾਰ(ਾਂ) ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ.

xx xx xx

13 (v). ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 4ਸੀ/7, ਨਿਊ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ ਜਿੱਥੇ ਦਿਵੰਗਤ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ."

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਮੁਦਾਇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ

ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰ ਦਹਾਕੇ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਚਤੁਰ ਕਥਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਬੂਲਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਾਇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ/ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ' ਹੈ ਅਤੇ 'ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ/ਵਿਕਰੀ' ਨਹੀਂ। ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ' ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਇ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ.3 ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀ। ਮੁਦਾਇ ਨੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਪੋਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ, ਮੁਦਾਇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 3 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿੱਲ ਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਮੇਤ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਾਇ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਮੁਦਾਇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲਕ/ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ 2008 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਾਇ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਇ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 10 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਅਤੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ 29 ਸਤੰਬਰ 2008 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

19. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਮਰਹੂਮ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨਾਲ ਸਕ੍ਰਿਯ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਾਜਿਸ਼, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ □ਡਯੰਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਤੱਥਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵੇਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਭ੍ਰਾਮਕ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬਸ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਜਦੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਦਿਗਧ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਅਰਥਪੂਰਣ ਪੜ੍ਹਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।17 ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਆ ਜਾਵੇ।18

20. ਦਾਅਵਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1969 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨੂੰ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੇਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਦਾਦੀ, ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਅਤੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 6 ਅਗਸਤ 2005 ਅਤੇ 24 ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1974 ਵਿੱਚ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। 1969 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 42 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2008 ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਰ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤ ਸੰਬੰਧੀ ਸਨ ਪਰ ਮੁਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਨਰੀਅਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਝਬੂਝ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਖੋਖਲੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਟੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਸਵੀਕ□ਤ ਅਤੇ 'ਸਵੀਕਾਰਿਆ' ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

21. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 10 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਅਤੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਦੀਆਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪਰਚੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਗਰੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

22. ਨਤੀਜਤਨ, ਡੀਮਰਰ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨੇ ਗਏ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿ 2008 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ, 2008 ਵਿੱਚ, ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੇਜ ਕੌਰ ਨੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਸਨ।

23. ਅਸੀਂ ਸੀਮਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17(1) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 3, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਬਾਰੇ 23 ਅਗਸਤ 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਾਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਣਜਾਣਤਾ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਖਤਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪਲੀਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਦਾਇਰ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ, ਅਰਥਾਤ ਚੰਦ੍ਰੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ] ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 17994/2012 ਅਤੇ 7590/2014 ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੁਦ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

26. ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉਠਾਉਣਗੀਆਂ।

ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1) ਮੇਰੇ ਆਦਰਣੀਯ ਭਰਾ ਨਿਆਂਕਾ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਮਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਦਰ ਨਾਲ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਵਿਨਮ੍ਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ, ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਸੀਪੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੇਕਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਥਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੁਰਦ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਣਾ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਹ ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਗੂ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

2) ਅਪੀਲ ਲਈ ਖਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

3) ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(i) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਨਪਾਲ ਕੌਰ ਆਨੰਦ (ਸਵਰਗੀ ਸਰਦਾਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੀ ਧੀ) ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ 'ਤੇ ਸੀਐਸ(ਓਐਸ) ਨੰਬਰ 873 ਦੇ 2012 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ii) ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 9 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 9 ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਪ੍ਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਚੰਧੋਕ ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਸਵਰਗੀ ਸਰਦਾਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਨ।

(iii) ਮੁਦਾਈ ਨੇ 27ਵੇਂ ਮਾਰਚ, 2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਚੰਧੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਸੀ [ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਨੰਬਰ 4-C/7, ਨਵਾਂ ਰੋਹਤਕ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸੀ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 9 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਵੀ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਮੰਗਿਆ ਕਿ 23 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਤਾਰੀਖਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਕਾ ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਲਪਨਿਕ, ਢੋਂਗ, ਅਣਮੂਲ ਅਤੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਲਾਨ ਮੰਗਿਆ ਕਿ 12.10.1995 ਨੂੰ ਤਾਰੀਖਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਕਾ ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਲਪਨਿਕ, ਢੋਂਗ, ਅਣਮੂਲ ਅਤੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ/ਵਾਧੂ ਸੋਧ, ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।

(iv) 10.05.2012 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(v) 15.05.2012 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 9950 ਦੇ 2012 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(vi) 11.09.2012 ਨੂੰ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਆਈ.ਏ.ਨੰ. 17994 ਦੇ 2012 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਮੰਗੀ ਗਈ।

(vii) 07.02.2014 ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ:

“1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ? ਓਪੀਡੀ”

(viii) 28.04.2014 ਨੂੰ, ਪਰਿਵਾਦੀ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VI, ਨਿਯਮ 17 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ/ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 7950/14 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ix) ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 17994/12 ਅਤੇ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 7950/14 ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 39 ਅਤੇ 40 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਭਾਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

“39. ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮਾਲਫਾਈਡ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ। ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

40. ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਤੀਜਤਨ ਨਿਪਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”।

(x) ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ/ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ/ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. (ਓ.ਐਸ.) ਨੰਬਰ 54 ਦੀ 2015 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਲੇਂਟੀਫ਼ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

a. ਕੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਸੀਮਾਂਤਕਾਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ? b. ਕੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ?

c. ਕੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

6) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਮੁਦਾਈ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

(i) ਸੀਮਾ ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੈ, ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ii) ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

(iii) ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਕੇਸ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ।

(iv) ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(v) ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਚੁਕਾਈ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ।

(vi) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਾਦੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ, ਵਾਦੀ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇ।

(vii) ਸ੍ਰੀ ਦਿਵਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਾਦੀ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਜੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

(viii) ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦਿਵਾਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਵਾਦੀ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7) ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 (ਅਸਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ:

(i) ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(ii) ਵਾਦੀ ਨੇ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਸੀ।

(iii) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਤਰੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਿਆ।

(iv) ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ।

(v) ਪਲੇਂਟੀਫ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਤੇ 03 ਮਈ, 2007 ਨੂੰ ਦਿਵੰਗਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੇਜ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ 2008 ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 2012 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

(vi) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XII, ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਰਮ ਕਪਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪਬਲਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲ ਸਰੋਜ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

(vii) ਅਰਿਵਿੰਦਨਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਵੀ. ਸਤਿਆਪਾਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਮੈਰਿਟ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8) ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟੀਫ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

9) ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਦੇਸ਼ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਸਵੀਕ□ਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ'। ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਾਵਾ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਅਸਵੀਕ□ਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਵੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰੈਗੂਲਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਗੂਲਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XII ਨਿਯਮ 6 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਆਦੇਸ਼ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਦਾਵੇ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਥ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰਾ, ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(d) ਜਿੱਥੇ ਦਾਵੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਚੰਧੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

(ਈ) ...

(ਐਫ) ...

-ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

6. ਸਵੀਕਾਰੋਤੀਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ—(1) ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰੋਤੀਆਂ ਪਰਚੇ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਮੌਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। (2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

-ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

1. ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਤਰਤੀਬ:…

2. ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ।— (1) ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਜ਼ਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ—(ਅ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ (ਬ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

11) ਨਿਯਮ 11 ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਖੰਡ (ਅ) ਅਤੇ ਖੰਡ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪਰਚਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਚੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਮਲਾ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਟੀ. ਈਸ਼ਵਰ ਸਾ & ਓਰਸ. ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2008) 12 SCC 661 ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“21. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਬਿੰਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (d) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 ਇੱਕ ਹੈ, ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2 ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ।

22. ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਪੜਾਵ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

.....

12) ਸਲੀਮ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (d) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ; ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਮਿਤ੍ਰ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“9. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੋਕ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮੁਦਾਈ ਆਪਣੀ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਸਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1/ਮੁਦਾਈ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2) ਹਨ ਜੋ ਐਮ/ਐਸ. ਸੇਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਾਈ ਨੇ 2008 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 268 ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 1995 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 103 ਬਾਰੇ ਜਿਕਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ/ਮੁਦਾਈ ਨੰਬਰ 1 ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਛੁਪਾਅ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11, ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।”

13) ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭੋਗ ਫੂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“18. ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ/ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਈ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤ ਰਾਪਟਾਕੋਸ ਬ੍ਰੈਟ & ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 184 ਅਤੇ ਮਾਯਾਰ (ਐਚ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਐਮ.ਵੀ. ਫਾਰਚੂਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 100 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ।”

14) ਸ੍ਰੀਹਰੀ ਹਨੁਮਾਨਦਾਸ ਤੋਤਲਾਨੀ ਬਨਾਮ ਹੇਮੰਤ ਵਿਥਲ ਕਾਮਤ9SUPERSCRIPT ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਤੈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

16) ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਡਰ XIV ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਜ਼ਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ – (ਅ) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਾਲ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੜਿੱਕ ਨਾਲ।

17) ਸੱਤੀ ਪਰਦੇਸੀ ਸਮਾਧੀ ਅਤੇ ਫਿਲੀਅਰ ਮੰਦਰ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਸਕੁੰਤਲਾ10$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“15. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਪਲੇਂਟੀਫ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦਾ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਚਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੇ ਗਏ ਪਹਲੂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 14 ਰੂਲ 2 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਤੱਥ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਲਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕੇ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਮਝੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਆਰਟੀਕਲ 92 ਤੋਂ 96 ਤੱਕ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ “ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਕਣ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੀ ਉਹ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਦਾ 1 ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਿਤ ਆਦੇਸ਼ [ਸੱਤੀ ਪਰਦੇਸੀ ਸਮਾਧੀ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਸੰਕੁੰਤਲਾ, (2012) 2 ਐਲ.ਡਬਲਿਊ 865 (ਮੱਦ)] ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ।

18) ਰਮੇਸ਼ ਬੀ. ਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ ਬਿਪਿਨ ਵਦਿਲਾਲ ਮਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“13. ਆਰਡਰ 14 ਰੂਲ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁੱਦਾ (ਅ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਜੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੜਿੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਜਰ ਐਸ.ਐਸ. ਖੰਨਾ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗ.

ਐਫ.ਜੇ. ਡਿਲਨ [(1964) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 409 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1964 ਐਸ.ਸੀ. 497] ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: (ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ ਪੰ. 421)"

"ਆਰਡਰ 14 ਰੂਲ 2, ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਜਿਥੇ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਚੇ ਤਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੇ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਡ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਿ ਭਾਵੇਂ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1976 ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚਲਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਡ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

19) ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਇਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1977 ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਧਾਰਾ 9 ਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਰੈਫਰੈਂਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾਵਾਂ 4 ਤੋਂ 24 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1963 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਸਦੀਆਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:- "51. - - - - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 1 ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉੱਤੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ। ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(1) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਲਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾਂਕਣ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ, ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

52. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵੀ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੁਥਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

53. ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ/ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 65 ਅਧੀਨ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੂਤ 12 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

…… 55. ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾਂਕਣ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਸੀਮਾਂਕਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ।

20) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਕ ਅਬਸਟ੍ਰੈਕਟ ਸਿਦਾਂਤ ਵਜੋਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਰੰਭਕ ਬਿੰਦੂ ਲੱਭਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

"10. ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਉੱਤੇ ਡਿਕਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੰਨਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬੇਵਜਹ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"

22) ਹਿਮਾਨੀ ਅਲੋਇਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਟਾਟਾ ਸਟੀਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਇਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 10 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“10. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ “ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ” ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਗਰੂਕ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨਿਵਾਰਯ ਪਰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੀ ਨਿਆਇਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਚਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ “ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ” ਹੋਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। (ਦੇਖੋ ਵੀ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ & ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟੇਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ [2000 (7) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 120], ਕਰਮ ਕਪਾਹੀ ਬਨਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪਬਲਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ [2010 (4) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 753] ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਡੀਜ਼ਲਜ਼ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ [2010 (6) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 601])."

23) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਕਰਮ ਕਪਾਹੀ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪਬਲਿਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ15 ਅਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਮਹਿਰਾ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕਮਲ ਸਰੋਜ ਮਹਾਜਨ & ਅਨੁਸਾਰੀ16 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XII, ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਟਰੋਗੇਟਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ X ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਰਡਰ XII, ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਇਹ ਨਿਯਮ 6 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

24) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਆਰਡਰ XIV, ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਜੁਲਿਆ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ.ਐਮ. ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਲੇਂਟ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ 10.10.2008 ਅਤੇ 24.10.2008 ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ XII, ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪਲੇਂਟ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ, ਅਸੰਦਿਗਧ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਲਟਾ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ, ਜੋ ਸਮਤ. ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣ-ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਰਾਸਰ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਚੁਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

25. ਭਾਵੇਂ, ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਚਲਾਕ ਲੇਖਣ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੀ. ਅਰਿਵੰਦਨਦਮ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਵੀ. ਸਤਿਆਪਾਲ & ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ ਵਰਤਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਲਾਕ ਲੇਖਣ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ X ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗਹਰਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ।

26) ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਧਾਰਾ 151 ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1964 ਵਿੱਚ ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ & ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਟਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

27. ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11(d) ਅਧੀਨ ਪਲੇਂਟ ਦੀ ਅਸਵੀਕ□ਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ, ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XII ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਪਰਿਧੀ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ, ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਥਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਂਚ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕਲੌਤੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਮਾਂਤਕਾਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

28. ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹੁਕਮ

ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼/ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਅਜੈ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਮਾਣਯੋਗ ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ.
ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼/ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate